

var saa omfattende, og Forhandlingen forgre-
 nebe sig i saa høist forskjelligte Retninger, at
 det ikke er gjørligt at komme med noget Nytt,
 som er istand til at belyse Sagen mere, end
 fteet er. Naar jeg siger, at jeg efter denne
 Sagens Stilling ikke vil komme ind paa
 Lovforslagets Bestemmelser, hverken i det Enkelte
 eller i det Hele taget, saa gjælder dette ogsaa
 med Hensyn til Fortolkningen af Grundlovens
 § 93. Det vil af de stedfundne Forhandlinger
 have viist sig for Thinget, at Meningerne her-
 om ere høist forskjelligte. Simidlertid vil jeg
 dog ikke tilbageholde Uttringen af den Over-
 beviisning, at det, man maa gjøre, er ikke i Op-
 fyldelsen af § 93 at lægge Mere, end hvad
 der med fuldkommen Sikkerhed kan lægges ind
 i den, om det endog saa var muligt ved Argu-
 mentationer at kunne paavise, at der muligens
 kunde være tænkt paa langt Mere. Man vil
 altsaa efter denne Udtalelse see, at jeg deri
 er enig med Forslaget, at ligesom det i det
 Hele taget er gaaet en maadeholdende Vej
 ved den i samme foreffredne Ordning, saaledes
 har det ogsaa i den Henseende fyldstgjort,
 hvad jeg troer man, forsaavidt Fortolkningen
 angaaer, med Sikkerhed kan lægge ind i § 93.
 Jeg kan slutte mig til den Anekjendelse, der
 er bleven Forslagsstillerne tildeel med Hensyn
 til Indbringelsen af Forslaget, men vel at
 mærke kun, forsaavidt angaaer Indbringelsen
 af Forslaget i sidste Samling. Jeg kan med
 Hensyn hertil yde Forslagsstillerne fuldkommen
 Anekjendelse for, at de ere komne ind paa
 en Bane, der er heldig. Det ligger nær for
 det Første at sige, at en Vøsteparagraph, hvis
 Opfyldelse allerede har ladet vente saalange
 paa sig, maatte bringes i Grindring, og jeg
 kan føie dertil, at saaledes som Afhændelserne
 i det Hele taget have fundet Sted, er der hidtil
 — og i den Henseende er den Fremstilling
 udtømmende, som den ærede Forslagsstiller, der
 havde Ordet idag, anførte — foregaaet uende-
 lig megen Bilskaarlighed. Jeg vil dernæst,
 idet jeg nævner de store Fordele, som ere op-
 naaede ved Indbringelsen af Forslaget i forrige
 Samling, og hvorfor man maa takke de
 ærede Forslagsstillere, tilføie den, at Sagen
 ved den i flere Henseender udtømmende Be-
 handling af Spørgsmaalet her i Folkethinget,

har faaet en Udvikling, som under alle Om-
 stændigheder maa have den største Betydning
 ved Opfyldelsen af Grundlovens § 93, og at
 den har født af sig de Forhandlinger, som
 fandt Sted i Udvalget, og hvis Resultat var
 den Betænkning, som ikke kom til Forhandling;
 den mindste Fordeel er ikke den, at dette For-
 slag har fremkaldt de Tilkjendegivelser fra Re-
 gjeringsens Side, som vi hørte i forrige Sam-
 ling. Men idet jeg anseer det for et Gode,
 at Forslaget kom for i forrige Samling, saa
 vil jeg sige, at jeg nærer den Anskuelse, at
 det vilde have været en stor Fordeel, om det
 ikke var blevet indbragt nu paany i denne
 Samling. Jeg vil tillade mig at gjøre nogle
 Bemærkninger med Hensyn hertil, hvorved jeg
 dog skal anføre, at man let vil see, at jeg har
 al Opfordring til at gjøre mig Umage for
 ikke at falde i Fristelse med Hensyn til
 at berøre udførligt mange af de Punkter, der
 tidligere haade idag og forhen have været
 fremsatte. — Min Hovedbetragtning for, at
 Forslaget ikke burde være paany kommet ind
 i denne Samling, kan jeg knytte til den Ud-
 talelse, som vi nylig hørte fra det ærede Med-
 lem for Sorø Amts 4de Valgkreds (Holstein).
 Det er min Overbeviisning, at et Anliggende
 af den Natur kun vil kunne heldigt gjen-
 føres og ordnes, naar Regjeringen tager det
 i sin Haand og træder velvillig til for at
 faae det gjenneført overeensstemmende med
 det, som vi maae ansee for at være det Hel-
 digste, og det, som kan ventes at ville finde
 Repræsentationens Bifald. Grunden, hvorfor
 jeg med det ærede Medlem anseer det for at være
 af stor Bigtighed, at det er Regjeringen, til
 hvem det overlades, er, at kun Regjeringen er
 og kan være i Besiddelse af alt det Forar-
 bejde og alt det Materiale, som er fornødent
 for at kunne ubarbejde et Lovforslag angaaende
 Ordningen af en Sag, der i mange Hen-
 seender er i den Grad gaaende i forskjelligte
 Retninger og omfattende saa mange særegne
 Enkeltheder, som Tilfældet er med denne. Den
 af Forslagsstillerne, som idag havde Ordet,
 værge sig og de øvrige Medforslagsstillere
 imod en Uttring af Justitsministeren — en
 Uttring, som jeg forøvrigt ikke erindrer, men
 som jeg, efterat den ærede Forslagsstiller idag